

त्रिणाकं न अकंदुःखं यस्मिन्निति नाकः पुण्यलोकः तृतीयं नाकं स्वर्गम् ननु मनुष्यस्य कुतः स्वर्गराज्यं तत्राह विद्यादिभिः अनुभावः स्वर्गपालन
सामर्थ्यस्य सः तर्हितस्मिन्सतिकथमिन्द्रस्य पुनः स्वर्गप्राप्तिस्तत्राह स नहुषः संपदैश्वर्याभ्यां यो मदस्तेनांधा बुद्धिर्यस्य सः इन्द्रपत्न्या शच्या तिरश्चां
गतिं सर्पयोर्निनीतः उपायेन प्रापितः एवं ह्याख्यायते नहुषः किल कदाचिदिन्द्राणीमुवाच इन्द्रस्तावदहमतस्त्वं मां भजे तितया चावेदितवृत्तांतो बृहस्प
तिस्तामुवाच ब्राह्मणवाह्यशिबिकायामारुह्या गतं त्वां भजिष्यामीति ब्रूहि ततोऽसौ ब्रह्मशापात्पतिष्यतीति तया च तथोक्तो नहुषोऽगस्यादीन् शिबिकां
वाहयामास तदा शीघ्रं सर्पसर्पेत्यगस्यं पदापस्पर्शं तेन कुपितेन सर्पो भवेति शप्तो महासर्पः अजगरः अभूदिति ॥ १६ ॥ ततः इन्द्रः स्वर्गगतः प्राप्तः

तावत्रिणाकं नहुषः शशासविद्यातपोयोगबलानुभावः ॥ ससंपदैश्वर्यमदांधबुद्धिर्नीतस्तिरश्चांगतिमिन्द्रप
त्न्या ॥ १६ ॥ ततो गतो ब्रह्मगिरोपहूतः ऋतं भरध्याननिवारिताघः ॥ पापस्तु दिग्देवतया हतौ जास्तं नाभ्यभूदवि
तं विष्णुपत्न्या ॥ १७ ॥ तंच ब्रह्मर्षयोऽभ्येत्यहयमेधेन भारत ॥ यथावद्दीक्षयांचक्रुः पुरुषाराधनेन ह ॥ १८ ॥ अ
थेज्यमाने पुरुषे सर्वदेवमयात्मनि ॥ अश्वमेधे महेंद्रेण वितते ब्रह्मवादिभिः ॥ १९ ॥ सवैत्वाष्ट्रवधोभूयानपि पा
पचयोनृप ॥ नीतस्तेनैव शून्यायनीहारइव भानुना ॥ २० ॥ सवाजिमेधेन यथोदितेन वितायमानेन मरीचिमि
श्रैः ॥ इष्ट्वाधियज्ञं पुरुषं पुराणमिन्द्रो महानासविधूतपापः ॥ २१ ॥ इदं महाख्यानमशेषपाप्मनां प्रक्षालनं ती
र्थपदानुकीर्तनम् ॥ भक्त्युच्छ्रयं भक्तजनानुवर्णनं महेंद्रमोक्षं विजयं मरुत्वतः ॥ २२ ॥

कथं भूतः ब्रह्मगिरा ब्राह्मणवाक्येनोपहूतः स नृ ऋतं भरः सत्यपालको हरिः तस्य ध्यानेन निवारितमघं येन प्राक् अपितु पापो ब्रह्मवधस्तमिन्द्रं नाभ्यभू
त् तस्याभिभवं नाकरोत् कुतः दिग्देवतया प्रागुदीच्यां दिशि स्थितया श्रीरुद्रेण अवितरक्षितं संतम् ॥ १७ ॥ पुरुषस्य हरेराराधनं यस्मिन्नेन ॥ १८ ॥
सर्ववेदमयात्मनीति पाठः ब्रह्मवादिभिर्विततेऽनुष्ठिते अश्वमेधे महेंद्रेण ज्यमाने पुरुषे सति ॥ १९ ॥ तेनैव पुरुषेणैव शून्यायनीतः नाशित इत्यर्थः ॥
॥ २० ॥ अधिकृता यज्ञायेन तम् ॥ २१ ॥ पाठादिविधा तु माख्यानं स्तौति इदमिति प्रक्षाल्यतेऽनेनेति प्रक्षालनम् तीर्थपदस्यानुकीर्तनं यस्मिन्
भक्तेरुच्छ्रयो यस्मिन् भक्तजनानामनुवर्णनं यस्मिन् महेंद्रस्य मोक्षो यस्मिन् मरुत्वतो विशेषेण जयो यस्मिन् ॥ २२ ॥